Ч. 40. Неділя 6 марта (21 лютого) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Рада державна. — Болгария і Туреччина. — Справи балканьскі. — З Англиї.

П. Президент міністрів бар. Бінерт запросив до себе президию славяньскої Унії на конференцию, яка відбуде ся в середу о год. 3 по полудни. До тої вісти додає кореспонденция „Zentrum“, що розходить ся тут о виготовленє парляментарної проґрами праці і обговоренє злагодженя національних спорів. Рівночасно будуть вести також конференциї з ческими сторонництвами в цїли приспособленя ческого сойму до праці.

„Slavische Koтresp.“ доносить: Парляментарна комісия руского клюбу відбула вчера засїданє, на котрім пп. Романчук і Колесса здали справу о вчерашній конференциї у міністра просьвіти ґр. Штірґка, в котрій взяли участь міністер просьвіти ґр. Штірґк, міністер скарбу др. Білиньский, міністер для Галичини др. Дулемба, п. намістник др. Бобржиньский, шеф секциї в міністерстві просьвіти др. Цвиклиньский, а зі сторони польского Кола пос. др. Гломбиньский. Розходило ся о законне управильненє польского характеру руского університету у Львові, о що сенат університету просив, а за ним Коло польске виступає.

Представителї Русинів підносили, що Русини від давна підносять свої претенсиї до львівского університету, однако покинуть їх в цїлости, скоро одержать руский університет у Львові. Конференция не довела до рішеня, однако переговорів не перервано і будуть підняті дальші проби винайденя способу, який вдоволив би жаданя обох сторін. Парляментарна комісия руского клюбу приймила то справозданє до відомости. Поодинокі бесїдники висказували ся з недовірем о можливости згоди між обома спорячими сторонами, коли правительство не виступить рішучо в обороні інтересів Русинів.

В буджетовій дискусиї на вчерашнім засїданю палати послів промовляв перший ґенеральний бесїдник „за“ п. Куншак. Бесїдник звернув увагу палати і правительства на сумне положенє помічничої служби, відтак займав ся смеритами. Полемізуючи з социялїстами, закидав їм підбурюючу аґітацию.

Другий ґенеральний бесїдник „против“ п. др. К. Левицкий підносив жалобу Русинів на поли адміністрациї і шкільництва. Відтак в острий спосіб виступав против руху москвофільского в Галичині і обговорював польско-рускі відносини. Бесїдник домагав ся вкінци признаня Русинам повної самоуправи на всїх полях публичного житя. Також Русини мусять одержати представительство в краєвім правительстві, в правительстві центральнім і в радї коронній.

По фактичних спростованях відослано буджет до комісиї буджетової і палата перейшла до нарад над наглячостию внесеня в справі наміреного німецким правительством піднесеня оплат від плавби на ріці Лабі. По переведеній дискусиї, наглячість ухвалено одноголосно і принято відтак одноголосно само внесенє. На тім перервано наради і відчитано відтак інтерпеляциї.

Слїдуюче засїданє ві второк рано.

Як зачувати, болгарский посол в Константинополи відвідав вчера міністра справ заграничних Рифаата пашу і зложив перед ним заяву, що поміщені в росийских часописях мнимі погляди міністрів Папрікова і Малинова не суть нічим иншим як лиш поглядами дописувателїв тих часописий, котрі не відповідають зовсїм правдивому становищи болгарского правительства супротив Порти. Становище Болгариї супротив Порти не змінило ся і єсть і на дальше приязне.

Між софійским і білгородским двором приходить до щораз тїснїйших зносин. І так з нагоди уродин болгарского короля Ферди-

---

20

ПІРАТ.

З анґлїйского — капітана Маррията.

(Дальше).

X.

Піскова лава.

Коли Франціско доплпвав до берегів піскової лави, розбишацкий корабель був вже так далеко, що спід єго майже вже ховав ся під овидом. Опинивши ся на тій безлюдній і пустій земли, провів першої пів години так, що заглублений в тяжких і сумних думках, глядів за зникаючим на мори шунером. Єго спомини були дуже сумні—в души переживав ще раз найріжнійші сцени, які бачив на покладї того корабля і які мусїв переживати, пригадував собі на ріжнородні вдачі єго мешканців і хоч як дуже хотїв він видобути ся звідтам, хоч яку велику відразу почував до тих людий, з котрими був приневолений жити, то однако тепер—коли корабель чим раз більше віддалював ся і єго вітрила видавали ся чим раз менші — приходила єму мимохіть кілька разів гадка, що єго побут на корабли був все таки трохи лїпший, як теперішнє цїлковите опущенє.

— Але нї, нї! — скрикнув по хвили роздумованя — я зробив лїпше, що сам себе засудив на заглладу, як мав би ще довше бути сьвідком подій, на які мусїв я там глядїти.

Ще раз поглянув на білі вітрила корабля, відтак сїв на пісок і знов попав в тяжку задуму, аж страшна спека нагадала єму єго теперішнє положенє. Він встав, розглянув ся по окруженю і почав розважувати, що би тепер дїяти.

Витягнув свою малу лодку ще дальше на берег і привязав єї відтак до одного з весел, котре глубоко вбив в пісок.

Відтак почав оглядати піскову лаву і побачив, що дуже мала часть єї вистає понад воду; бо хоч як незначний був тут приплив, то однако лава була така низька, що вода майже цїлу єї покривала. Найвисша єї часть лежала лише пятнацять стіп над рівнем моря і цїлий той горбок мав всего може пятнацять стіп в окрузї.

Франціско постановив отже всї річи, які творили єго маєток, перенести з берега. Вернув назад до лодки, виймив з неї свою скриню, воду і припаси їди і повиносив всьо на горбок та там поскладав. Відтак виймив з човна весла і кілька вітрил, які на щастє були там ще лишили ся. Послїдною єго роботою було витягнути на гору і малу лодку, але то вимагало напруженя всїх єго сил. Однако по великих трудах удало ся єму й то.

Утомлений і зігрітий відкрив одну бочівку з водою і покріпив ся. Чим дальше поступав день, ставала спека невиносимою, але она спонукала єго до дальшої роботи. Він перевернув лодку і поклав оба єї кінці, передний і задний на два вистаючі підвисшеня землї, так що она лежала дві три стопи понад пісковою площию. Зробивши то, розіпняв вітрило на лодцї, а кінцї єго притвердив до землї веслами. Відтак втягнув під лодку бочілки з водою і припаси їди, полишивши на сонци тілько свою скриню. Коли в той спосіб утворив собі род криші як охорону перед дневною спекою і нічною мракою, заліз під свою нову стриху і постановив сидїти там до вечера.

Хоч Франціско не був на покладї, коли корабель брав напрям до піскової лави, то однако знав він дуже добре, в котрій околици знаходить ся. Виймив карту з своєї скринї і почав єї переглядати, аби найти віддаленє місць, з котрих найскорше міг би надїяти ся помочи. Він прийшов до пересьвідченя, що єго остров належить до ланцуха піскових лавиць, котрі тягнуть ся вздовж побережа Льоанґи і мусить бути віддалений яких сїмсот миль від острова сьв. Томи, найблизшого місця, де міг сподївати ся стрітити Европейців. Пересьвідчив ся з цїлою певностию, що може бути віддалений від берегів африканьскої суші сорок а найбільше пятьдесять миль; але чи міг він важити ся на переїзд до диких племен, які побережа замешкували? Він знав, як люто поводили ся з ними Европейці, бо тоді було щоденним звичаєм торговельників невільниками, що они припливали до берегів лише на то, щоби нападати на муринів, забирати їх в неволю і везти в сьвіт та продавати. Але може пощастить ся єму стрітити який купецкий корабель, бо тоді ще їздило кілька таких кораблів вздовж берегів і

нанда вислав сербский король Петро і наслідник престола Александер телеграфічно желаня, за які король Фердинанд подякував телеграфічно. Сербія ставить яко услівє свого вступленя до балканьского союза, щоби Туреччина або відступила її Санджак за відповідним відшкодованєм, або виарендувала єго Сербії на 100 літ. Дневники уміщують ту звістку в одним тягу з подорожию короля Фердинанда до Петербурга. Зближенє Білгорода до Софії, а також Сербії до Чорногори має бути вступом до утвореня балканьского союза. Крім короля Фердинанда вибирає ся ще до Петербурга король Петро, який має там прибути між 21 а 27 сего місяця.

Англійский президент міністрів Аскіт відніс побіду; єго внесенє принято одноголосно, бо уніоністи голосували разом з міністериялістами і в першій мірі заняли ся на засіданях буджетом. Аскіт заявив, що опісля внесе правительство предложеня що до гідносин між обома палатами. Уніоністи могли нанести правительству пораженє вже при голосованю враз з невдоволеними Ірляндцями, так само як могли се вчинити при адресовій дебаті. Але уніоністи не хотять зовсім нових виборів, бо не хотять після так щасливого виборчого висліду брати наслідства по лібералах, доки не будуть покриті біжучі фінансові потреби. Тому то голосувала опозиция за внесенєм Аскіта.

Новинки.

Львів, дня 5 марта 1910.

— Затвердженє вибору. С. В. Цісар затвердив вибір гр. Фридриха Рессегера (Ressegnier) завідателя більшої посілости в Низьку на презеса і дра Казимира Єнджейовича, властителя більшої посілости в Конках на заступника презеса ради повітової в Низьку.

— Перенесеня. Львівский висший суд краєвий переніс старшого офіцияла канцелярийного, Вол. Бревку із Самбора до Нижанкович а канцеліста Якова Кальбфуса з Нижанкович до Самбора.

— Вибори до каменецкої ради повітової розписало Намістництво і визначило вибори з громад сільских (12 членів) на день 1 цьвітня: для громад міских (5 членів) на день 5 цьвітня; для групи найвисше оподаткованих з категориї промислу і торговлї (1 член) на 8 цьвітня а для групи більшої посілости (8 членів) на 11 цьвітня.

— Весняні вправи резервістів. Вістник військових розпоряджень оголосив слідуючі реченції військових вправ весняною порою у львівскім корпусї: Для піхоти і стрільців: резервісти від 23 мая до 4 червня і від 4 червня до 18 червня: доповняючі резервісти від 11—23 цьвітня і від 9—21 мая. Для трену: при дивизиї ч. 11: для підофіцирів від 4—31 мая і від 1—28 червня, для резервових вояків від 1—13 і від 18—30 цьвітня. Для санїтетів: від 1—13, від 15—27 цьвітня, від 2—14, від 18—30 мая, від 1 до 13, від 15—27 червня і від 4—16 липня. В перемискім корпусї: Для піхоти і стрільців: для резервістів від 9—21 мая, для доповняючих резервістів від 23 мая до 4 червня і від 6—18 червня. Для піонірів (баталіон ч. 10): для резервістів від 18—30 мая, від 6—18 червня і від 4—10 липня. Для трену: для резервових підофіцирів від 4—31 мая і від 1—28 червня, для вояків від 11—31 мая і від 8—28 червня. Для санїтетів: від 2—14, від 15—27 цьвітня, від 6—18 мая, від 23 мая до 4 червня, від 6—18 червня, від 20 червня до 2 липня і від 4—16 липня.

— Концерт в XLIX роковини смерти Тараса Шевченка у Львові відбуде ся заходом укр.-руских товариств у великій сали Фільгармонії в четвер дня 10 марта. Білети продає книгарня Н. тов. ім. Шевченка (Ринок 10). Є всяка надія, що добірна програма та участь знаменитих сил солїстів, а вкінци і пієтизм для памяти великого генія України згуртує всю нашу публику. В імени старших громадян промовить пос. Цеглиньский, що нарочно прибуде на концерт з Відня; в імени молодїжи виголосить промову відпоручник „Укр. студентского Союза“. В концерті возьме також участь дірігент „Львівского Бояна“ др. Мих. Волошин. Подрібна програма буде оголошена в понеділок 6 марта.

— Огнї. Дня 28 лютого згоріли в Миколаеві бобрецкого повіта дві господарскі загороди обезпечені в „Днїстрі“ на 2000 К. Причина огню незвістна. При сїй нагоді показали ся непорядки в громадскій управі, бо не було нї бочок нї коновок до ношеня води а сикавка була зіпсована. — Минулого четверга вибух огонь в Бучачи в самім ринку в домі п. Вільгельма Бика. Та й при сїй нагоді виказало ся також дещо не в порядку. Сторожа пожарна, що правда, забрала ся була енергічно до ратованя, але під, на котрім горіло був завалений цїлий запальними материялами і скринями товарів, чого преці зі взглядів безпечности від огню не повинно бути. Та й прилади сторожі пожарної показали ся також в значній части понищені і попсовані вже при давнїйших пожежах.

— Репертуар руского театру в Коломиї. (Саля Каси ощадности). Початок о год. $7^1/_2$ веч. Білети продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В недїлю дня 6 марта с. р. „Під Івана Купала“, народний образ зі співами і танцями в 4 діях М. Старицкого. В 4 дії „Купальска справа“.

Ві второк дня 8 марта с. р. „Филї моря і любови“, трагедия в 5 діях Ф. Грільпарцера.

В середу дня 9 марта с. р. Madame Butterfly, японьска опера в 3 відслонах Пуччінього.

В четвер дня 10 марта с. р. „Панна штукарка“, жарт в 3 діях А. Володского.

— З царства злодїїв і розбишаків. Петербургскі часописи доносять, що з царскої гробниці в петропавловскій кріпости вкрадено 20 золотих і срібних хрестів великої вартости. Що тої крадежи допустили ся якісь російскі чиновники, о тім здаєсь нема й сумнїву, бо звичайні злодїї не могли би преці добути ся до гробниці в кріпости, до котрої крім чиновників не мав ніхто приступу. Так само доносять з Петербурга, що там арештовано шефа тайної поліциї якогось Мекеньского і 2 агентів, котрим він казав підложити бомбу під дім якогось богача, щоби в той спосіб вимусити на нїм велику суму.

— Сензацийне арештованє. Із Загребу доносять, що до тамошного суду приставлено вчера арештовану в Осеку якусь Аманду Маріяновичеву, знану вже давнїйше угорскій і австрийскій поліциї сербску шпігунку. Маріяновичева має тепер лїт 26, єсть родом з Угорщини, була студенткою медицини і обертала ся головно в кругах офіцирских. Поліция арештувала єї під закидом наміреного троєня офіцирів. Коли би доходженя виказали дійстно вину, то й показало би ся, що поручника Гофріхтера зовсім невинно арештовано. Досі стверджено лиш, що арештована перебувала торік в Будапешті і інформувала ся дуже докладно о уживаню всїляких отруй. Дня 14 жовтня минулого року закупила она на фальшовану рецепту циянкалї; була відтак в Линцу, у Відни, в Росиї в Будапешті а в послїдних часах в Осеку. Маріяновичева знала богато офіцирів зі штабу і виявляла велику ненависть до австрийскої армії. Найбільше впадає то в очи, що Маріяновичева була дуже докладно поінформована о смерти капітана Мадера а в роз-

вели вимінну торговлю слоновою костию і золотом.

Не можна собі подумати більше безвиглядного і сумного положеня, як було то, в якім находив ся Франціско. Сам, без виглядів на поміч, з припасом поживи, що могла вистати ледве на кілька днів, відрізаний від живучих сотворінь, стояв на такім вузкім куснику землї, що ледве був певний того, чи не покриє єго великаньский океан, а куди поглянув довкола себе, всюди бачив лиш морскі филї. Як мала мусїла бути для него імовірність ратунку! Сотки миль було віддалене місце, звідки міг би дожидати помочи, а одиноким средством, аби там дістати ся, була мала лодка, правдива лушпина оріха, яку перший сильнїйший вітер мусїв неминучо знищити.

Такі були справді перші гадки Франціска; але вскорі він набрав знов відваги. Він був молодий, відважний і скорий віддавати ся добрим надїям. Взагалі бо в души чоловіка є чувство гордости, довірє до своєї власної сили і средств, яке в часї грозячої небезпечности загріває єго тим більше до опору против всїх неперпон. Є відвага, яка походить не з вні, лише з души чоловіка — відвага, що вказує на своє божеске походженє і вічну тривкість.

Спека досягла такої сили, що Франціско, котрий цїлу решту дня лежав в тіни лодки, мало не удусив ся з недостачі свіжого воздуха. Найменший вітрець не зморщив гладкого як скло водного зеркала, над цїлою природою немов би розпростерла ся мертва тишина і спокій. Аж коли нічні тіни вкрили самотну пустиню, відважив ся Франціско вилїзти зі свого укриття. Але зазнав лиш малої полекші. Воздух став незвичайно густий і розпростерла ся убийча мрака, незвичайна навіть в тім підсоню. Франціско підняв очи до неба і здивував ся, не бачучи нї одної зірки, сіра мрака наповнила цїлий воздух. Поглянув відтак на овид, але й того не міг розріжнити; всюди була та сама пітьма, як на єго пісковій лаві. Пійшов на берег острова; не було чути нї найменшого плюскоту води, видавало ся, немов би безконечне море лежало в мертвім снї.

Відсунув волосє з свого розпаленого чола і кинув оком ще на окружаючу єго пустиню, що від тепер мала бути єго мешканєм; але й тепер не побачив на нїй нічого, крім незмінних образів смерти; відвага єго покинула і він кинув ся на землю. Там лежав так кілька годин майже в дикій розпуцї. Однако на ново прийшов до себе, підняв ся на колїна і горячо молив ся, благаючи о силу і здаючи ся на волю Всевишнього.

Скоро знов встав і поглянув на небо, на море, побачив, що наближає ся якась скора зміна. Чорна маса на овидї підняла ся висше; пітьма стала ще більша і дали ся чути тихі, глухі тони, немов би в горі ворушив ся вже вітер, хоч вода в мори була ще спокійна і гладка як вода в ставі. Віщуни великого, скоро наближаючого ся руху були аж надто слїдні і самотний молодець розглядав ся на всї сторони, цікавий на то, що мало прийти.

Тепер роздали ся голоси сильнїйше, якийсь могутний шум поружив тут і там маси воздуха — але звідки той рух ішов, не годнє було пізнати ніяке людске око і скоро як проявив ся, так і щез знов, немов лиш хотів був на одну секунду порушити ліниві филї морскі. Але відтак озвав ся свист і гук вихру, тяжкі відгомони громів потрясли воздухом — они ставали все близші і голоснїйші і появила ся чорна, страшна смуга, що гнала скоро і нестримно понад водну площу. Чим раз більше наближала ся она до острова — і нараз з цїлою своєю силою, зі страшенним гуком кинув ся оркан на самотного, покинутого всїми людьми Франціска.

Так напрасний і сильний був перший удар, що повалив єго на землю; але й розум велїв єму полишити ся на земли, бо цїлі хмари легкого піску підняли ся до гори і наповнили воздух, так що він на пядь перед собою нічого не бачив. Він був би поліз до своєї лодки і там глядав захисту, колиб тілько був знав, в котру сторону має обернути ся. Але то не довго тревало; вскорі під великим напором оркапу підняли ся на море филї і кинули ся на остров, від чого змочений пісок ствердів.

Франціско почув, що мокрий і підняв голову до гори. Всьо, що міг побачити, було, що пітьма стала непроглядна, цїлий небосклон був закритий хмарами, на мори появила ся кипуча, молочно біла піна, але рівень моря був ще спокійний, немов би єго напір оркану здержував; за те вода підняла ся і залила піскову лаву до половини, а маси піни чим раз дальше посували ся наперед і скроплювали і другу половину островця.

(Дальше буде).

мовах зі знакомими говорила завсїгди, що Гофріхтера невинно арештовано.

— **Нова катастрофа осугова.** Із Спокен (Spokane) в удільній державі Вашінґтон доносять, що великий осуг сніговий засипав недалеко від місцевости Еверет експресовий поїзд великої північної зелїзниці. На кінци того поїзду був причіплений приватний віз директора тої зелїзниці, О Нейля, та й той віз також засипало. Катастрофа була тим страшнїйшою, що осуг сніговий струтив поїзд із насипу в глубину 200 метрів. Кілько людий згинуло в тій катастрофі, поки що не знати ще докладно; після вчерашної депеші 84. Ратунок був дуже тим утрудненний, що осуг засипав так величезні простори, що поїзди, які наспіли були на поміч, мусїли ставати вже на вісім кільометрів далеко від місця катастрофи, бо весь шлях так був засипаний, що треба его аж було відкопувати. Із Сітль наспіла вість, що удало ся відкопати один віз засипаний снїгом. Зпоміж подорожних, котрі через 60 годин перебули під снїгом, було ще 10 живих. Один з уратованих зійшов з розуму.

— **Процес ґрафинї Тарнавскої.** Вчера, дня 4. марта розпочав ся у Венеції процес о убийство против ґрафинї Манунї (Марії) Тарнавскої з роду О Рурке, котрої любовник, молодий мужчина, Николай Наумов, літ 23, убив за еї намовою еї нареченого, ґр. Комаровского, не знаючи, що робить то длятого, щоби Тарнавска могла одержати в спадщинї по Комаровскім 500.000 франків, на котру то суму він був заасекурував ся і ще перед вінчанем записав був Тарнавскій. Справа ся, котра почасти розгравала ся в Росії в Москві і Києві а відтак і у Відни і Венеції а в котрій відограли важну ролю бувший адвокат з Москви Донат Прілуков і служниця ґрафинї Еліза Періє, наробила була великої сензації в цілім сьвітї. Пригадуємо тут першу подію із сеї сензаційної справи.

Дня 4. вересня 1907 р. явив ся Наумов около 8 год. рано в помешканю ґр. Комаровского у Венеції і дав через служницю знати, що хоче поговорити з Комаровским, але імени свого не подав. Комаровский, котрий ще лежав в ліжку, встав і вийшов проти Наумова. В хвили, коли хотів з ним привитати ся і подати єму руку, Наумов стрілив кілька разів до него з револьвера. Комаровский, хоч ранений на смерть, мав ще на стілько сили, що зачав кликати о поміч, а служниця, котра зачула вистріл, наробила також крику. Комаровский підійшов ще аж до сходів і спитав Наумова: За що ви хочете мене убити? Що я вам зробив? — На то відповів Наумов: Не сьміете женити ся з Тарнавскою. — Комаровский сказав тоді: А виж того не розважили, що я маю 8-лїтного сина, сироту по матери, котрий тепер ще й батька стратить? — На то Наумов розплакав ся а перші особи, котрі на то надійшли, побачивши, що Наумов плаче, гадали, що Комаровский допустив ся самоубийства і дали Наумови втечи. Пізнїйше арештовано его у Венеції і показало ся, що убийство то вийшло з намови Тарнавскої з Прілуковом, в цїли узисканя згаданої суми.

Розправа розпочала ся вчера о год. три чверти на 11 перед полуднем і приступлено насамперед до вильосованя судиїв присяжних. По вильосованю спитав предсїдатель трибуналу обжалованих, чи годять ся на то, щоби розправа з переслухуванем відбувала ся в італїяньскій мові. Всї обжаловані, котрі підчас слїдчої вязницї вивчили ся по італїяньски, згодили ся на то, а предсїдатель відрочив відтак розправу до пополудня.

Розправа, як понятно, стала ся сензацією дня і тому перед будинком судовим зібрала ся була величезна товпа людий, а так само й саля розправ була битком набита. Прілуков постарів ся у вязници і виглядав дуже пригноблений. Наумов пополудни підчас відчитуваня акту обжалованя дістав спазматичного плачу. Лиш одна Тарновска єсть спокійна і байдужна. По відчитаню акту обжалованя і заприсяженю знатоків-психіятрів, розправу відложено до нинї. Процес, кажуть, потягне ся три місяці.

Телеґрами.

Відень 5 марта. Нинї перед полуднем видано слїдуючий білетин о станї здоровля др. Люеґера: Теплота 36·2, живчик 76 слабший, ділане серця і нирок гірше, рана гоїть ся нормально. Недужий внаслїдок блювоти не може нїяк відживляти ся; стан сили очевидно зменшає ся. Притомність повна.

Вінер Найштадт 5 марта. Інжинїр Вархаловский здобув нинї нагороду 5000 К австрийскої комісії для воздухоплавства за лет на просторі 10 кільометрів без перерви.

Петербург 5 марта. „Нов. Время“ доносить, що вкрадено не хрест лиш вінець з Петропавловскої церкви, іменно вояки стоячі на вартї, вкрали великий срібний вінець з гробу царя Петра Великого і закопали на подвірю. Виновників арештовано; иньших крадежий доси не сконстатовано.

Петербург 5 марта. Мінїстер Шварц зажадав розвязаня студентскої орґанїзації в інститутї гірничім, грозячи в противнім слуаю розвязанем інститута.

Атини 5 марта. На вчерашнім засїданю палати послів мінїстер Драґуміс предложив внесенє в справі ревізії конституції. В голосованю припято внесенє 150 голосами против 11 Посли приняли вислїд голосованя грімкими оплесками.

Еверет 5 марта. Число осіб, які згинули внаслїдок засипаня осугом сніговим, виносить після послїдних обчислень 118.

Париж 5 марта. „Temps“ обговорює конституцию босаньску і каже, що єсть она так лїберальна як лиш жителї анектованих провінций могли собі того бажати. Зі взглядів на полїтичне положенє і степень цивілїзації годї було признати їм всї свободи, які суть в західних краях.

Петербург 5 марта. Російский посол в Пекінї вручив хіньскому правительству контрапроєкт будови зелїзницї Кінчов-Айґун, в котрім замість сего шкідливого для Росії проєкту предкладає будову зелїзниці Калґан-Урґа-Кіяхта, в котрій то будові Росия готова взяти участь.

Константинополь 5 марта. Палата послів перенесла ся до нового будинку в Тофане.

Константинополь 5 марта. 270 рекрутів, між ними також християн вислано звідси до Адріянополя.

Цїна збіжа У Львові.

дня 4-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	12·60	до	12·80
Жито	8·80	„	9·—
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний . .	6·50	„	6·80
Ячмінь броварний . .	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	9·—	„	12·—
Вика	7·—	„	7·30
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	65·—	„	75·—
Конюшина біла . .	70·—	„	80·—
Конюшина шведска . .	75·—	„	85·—
Тимотка	23·—	„	26·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского. під зарядом І. Недопаца. — (Телефона ч. 527).